

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

kwiecień 2010

58

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie 1.mp3* – Kraków 9.06.1979) „Musicie być mocni mocą miłości [...]. Musicie być mocni, drodzy bracia i siostry, mocą tej wiary, nadziei i miłości świadomej, dojrzałej, odpowiedzialnej, która pomaga nam podejmować ów wielki dialog z człowiekiem i światem na naszym etapie dziejów – dialog z człowiekiem i światem, zakorzeniony w dialogu z Bogiem samym”.

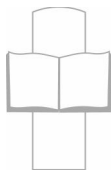
Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

PÓJDŹ ZA MNĄ

PROWADZĄCY: Kwiecień... sobota, wigilia Święta Bożego Miłosierdzia. To już 5 lat od chwili, gdy Ojciec Święty Jan Paweł II zakończył swą misję na ziemi. Dzieje jego życia streścił w kazaniu pogrzebowym kard. Józef Ratzinger, który niebawem został jego następcą. W dzisiejszy wieczór pragniemy wraz z nim spojrzeć na ziemską wędrówkę Sługi Bożego, tak jakbyśmy oglądali zdjęcia z jego życia: zdjęcia wykonane w świetle Chrystusowych słów: „pójdź za Mną”.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. *Totus Tuus* lub *Czarna Madonna* albo *Zwycięzca śmierci*.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Ewangelii według św. Jana: „Jezus powiedział mu po raz trzeci: «Szymonie, synu Jana, czy kochasz Mnie?» Zasmucił się Piotr, że mu po raz trzeci powiedział: «Czy kochasz Mnie?» I rzekł do Niego: «Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię kocham». Rzekł do niego Jezus: «Paś owce moje. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci: Gdy byłeś młodszy, opasywałeś się sam i chodziłeś, gdzie chciałeś.

Ale gdy się zestarzejesz, wyciągniesz ręce swoje, a inny cię opasze i poprowadzi, dokąd nie chcesz». To powiedział, aby zaznaczyć, jaką śmiercią uwielbi Boga. A wypowiedziawszy to rzekł do niego: «Pójdź za Mną!» (21, 17-19).

PROWADZĄCY: Kard. Ratzinger przytacza słowa Pana Jezusa z tej ewangelicznej sceny, by przedstawić życie Jana Pawła II jako konsekwentnie ponawianą odpowiedź na Jego wezwanie: Pójdź za Mną. Słuchając tych słów, dziękujemy Panu Bogu za Jana Pawła II. Ożywmy też w sobie pragnienie kochania Pana Boga tak mocno, jak on Go kochał, pragnienie całkowitego oddania i radykalnego podążania za Jezusem, tak jak Ojciec Święty oddawał się Bogu całkowicie i bez zastrzeżeń.

LEKTOR: Z homilii pogrzebowej ks. kard. Ratzingera (Watykan, 8 kwietnia 2005): „«Pójdź za Mną», mówi zmartwychwstały Pan do Piotra, jako ostatnie swoje słowo do tego ucznia wybranego, by paś Jego owce. «Pójdź za Mną» – to krótkie słowo Chrystusa może być uważane za klucz do zrozumienia przesłania płynącego z życia naszego nieodżałowanej pamięci ukochanego papieża Jana Pawła II, którego ciało składamy do ziemi jako zasiew nieśmiertelności – serce pełne smutku, ale także radośnej nadziei i głębokiej wdzięczności”.

WSZYSCY: Śpiewają 1 zwrotkę piosenki *Barka*.

LEKTOR: (cd.) „Pójdź za mną – jako młody student Karol Wojtyła był entuzjastą literatury, teatru i poezji. Pracując w fabryce chemicznej, otoczony i zagrożony nazistowskim terrorem, usłyszał głos Pana: Pójdź za mną! (...) On naprawdę szedł wszędzie i niestrudzenie, by przynosić owoc i to owoc trwały. «Wstańcie, chodźmy!» to tytuł jego przedostatniej książki. «Wstańcie, chodźmy!» – tymi słowami obudził nas z wiary zmęczonej, snu uczniów, tych z wczoraj i tych współczesnych. «Wstańcie, chodźmy!» mówi dziś także nam”.

WSZYSCY: Śpiewają 2 zwrotkę piosenki *Barka*.

LEKTOR: (cd.) „Pójdź za Mną! W lipcu 1958 roku otwiera się przed młodym kapłanem, Karolem Wojtyłą, nowy etap drogi podążania z Panem i za Panem, (...) nominacja na biskupa pomocniczego w Krakowie. Pozostawienie pracy akademickiej, porzucenie dającej satysfakcję bliskości z młodzieżą, pozostawienie wielkiego zmagania intelektualnego, (...) wszystko to musiało mu się jawić jako strata samego siebie, utrata tego właśnie, co stało się ludzką tożsamością tego młodego kapłana. Pójdź za mną – Karol Wojtyła przyjął, słysząc w wołaniu Kościoła głos Chrystusa. Zdał sobie potem sprawę, jakże prawdziwe jest słowo Pana: «Kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci, ten je zachowa» (Łk 17, 33). Nasz papież – jak wszyscy wiemy – nigdy nie chciał zachować życia, zatrzymać go dla siebie; chciał dać siebie samego bez ograniczeń, aż do ostatniej chwili Chrystusowi, a w ten sposób także nam. Właśnie w ten sposób mógł doświadczyć, jak wszystko co oddał w ręce Pana, powróciło w nowy sposób: miłość słowa, poezji, literatury, była istotną częścią jego misji duszpasterskiej, a zyskała nową świeżość, aktualność, nową siłę przyciągania do głoszenia Ewangelii, także wtedy, gdy jest ono znakiem sprzeciwu”.

WSZYSCY: Śpiewają 3 zwrotkę piosenki *Barka*.

LEKTOR: (c.d.): „Pójdź za Mną! W październiku 1978 roku Kardynał Wojtyła słyszy na nowo głos Pana. Odnawia się dialog z Piotrem, który zabrzmiał w dzisiejszej Ewangelii: «Szymonie, synu Jana, czy miłujesz mnie? Paś owce moje!» Na pytanie Pana: Karolu, czy mnie miłujesz?, arcybiskup krakowski odpowiedział z głębi swego serca: «Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię kocham». Miłość Chrystusa była główną siłą naszego umiłowanego Ojca Świętego. Kto go widział modlącego się, kto go słyszał głoszącego, to wie. I tak dzięki temu głębokiemu zakorzenieniu w Chrystusie mógł nieść ciężar, który przekracza normalne siły ludzkie: być pasterzem trzody Chrystusa i Jego Kościoła powszechnego”.

WSZYSCY: Śpiewają 4 zwrotkę piosenki *Barka*.

LEKTOR: Z przemówienia w katedrze (Kielce, 3 czerwca 1991): „Kiedy Chrystus mówi: «Pójdź za Mną», to znaczy właśnie: «Zapuć we Mnie korzenie» - Ja pragnę być głębą urodzajną twojego wzrastania, twojego budowania się w duchu. We Mnie jest «odkupienie», jest «odpuszczenie grzechów» jako proces duchowego dojrzewania człowieka: odkupienie jako «nowe stworzenie», wszystkie te «skarby mądrości i umiejętności», cała «pełnia łaski i prawdy», dzięki której każdy człowiek może się stać «doskonałym czcicielem Ojca»: takim, który czci Boga «w duchu i prawdzie»”.

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy. Można włączyć muzykę.

PROWADZĄCY: Ojciec Święty Jan Paweł II prawdziwie „zapuścił korzenie” w Chrystusa. Módlmy się, aby spełniało się wielkie pragnienie jego serca – aby każdy człowiek stawał się doskonałym czcicielem Ojca, aby każdy chrześcijanin pozwolił Chrystusowi „zapuścić korzenie” w swoim życiu.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca – tajemnica Zmartwychwstania. Następnie śpiewają pieśń, np. *Wesel się, Królowo miła* lub *Otrzyjcie już łzy, płaczący*.

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: Jan Paweł II stał się prawdziwym Apostołem pojednania. Jedną ludzi ze sobą i gorąco pragnął pojednania ludzi z Bogiem. Temu dziełu poświęcał swe nauczanie, o to się modlił, ale nade wszystko służył swym milczącym cierpieniem i umieraniem. Konał zjednoczony z Chrystusem, dopełniając w swym życiu aktu zawierzenia Bożemu Miłosierdziu, którego dokonał poświęcając łagiewnickie sanktuarium.

LEKTOR: (cd.): „[Jan Paweł II] Odczytał dla nas tajemnicę paschalną jako tajemnicę miłosierdzia Bożego. W swej ostatniej książce napisał: «granicą wyznaczoną złu jest ostatecznie Boże miłosierdzie» (*Pamięć i tożsamość*, s. 61). A rozważając zamach, mówi: «Chrystus, cierpiąc za nas wszystkich, nadał cierpieniu nowy sens, wprowadził je w nowy wymiar, w nowy porządek: w porządek miłości (...) Jest to cierpienie, które pali i pochłania zło ogniem miłości i wyprowadza nawet z grzechu wielorakie owoce dobra» (tamże, s. 171n). Ożywiany tą wizją, Papież cierpiał i kochał we wspólnocie z Chrystusem i dlatego przesłanie jego cierpienia i jego milczenia było tak bardzo wymowne i owocne. Dla nas wszystkich pozostaje niezapomnianym, jak w ostatnią niedzielę Wielkanocną swego życia, naznaczony cierpieniem, jeszcze raz ukazał się w oknie Pałacu Apostolskiego i po raz ostatni udzielił błogosławieństwa *Urbi et orbi*. Możemy być pewni, że nasz ukochany papież stoi teraz w oknie domu Ojca, patrzy na nas i nam błogosławi. Tak. Błogosław nam Ojciec Święty”.

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy. Można włączyć muzykę.

LEKTOR: Akt poświęcenia świata Bożemu Miłosierdziu (Kraków-Łagiewniki, 17 sierpnia 2002 – *nagranie 2.mp3*): „Boże, Ojciec miłosierny, który objawiłeś swoją miłość w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym, Poczycielu, Tobie zawierzamy dziś losy świata i każdego człowieka. Pochyl się nad nami grzesznymi, ulecz naszą słabość, przezwycięż wszelkie zło, pozwól wszyst-

kim mieszkańcom ziemi doświadczyć Twojego miłosierdzia, aby w Tobie, trójjedyny Boże, zawsze odnajdywali źródło nadziei. Ojciec przedwieczny, dla bolesnej męki i zmartwychwstania Twego Syna, miej miłosierdzie dla nas i całego świata! Amen”.

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy.

PROWADZĄCY: Odchodzeniu Sługi Bożego Jana Pawła II do Domu Ojca towarzyszyło w całym świecie porywające działanie Ducha Świętego, którego symbolem stały się niezliczone światła. Prośmy wraz z Ojcem Świętym, by Duch Święty przyszedł i odnowił oblicze ziemi.

LEKTOR: Z modlitwy na Placu Zwycięstwa (Warszawa 2 czerwca 1979 – *nagranie*): „I wołam, ja, syn polskiej ziemi, a zarazem ja: Jan Paweł II – papież, wołam z całej głębi tego tysiąclecia, wołam w przeddzień święta Zesłania, wołam wraz z wami wszystkimi: *Niech zstąpi Duch Twój! Niech zstąpi Duch Twój! I odnowi oblicze ziemi. Tej Ziemi! Amen*”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają *Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi*. Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Przyjdź, Duchu Święty, napełnij serca swoich wiernych, i zapal w nich ogień Twojej miłości. Zanurz cały świat w ogniu Bożego Miłosierdzia.
- Przyjdź, Duchu Święty, napełnij serca swoich wiernych, i przypomnij nam wszystkie słowa Jezusa. Zjednocz chrześcijan w prawdzie Ewangelii.
- Przyjdź, Duchu Święty, napełnij serca Twoich wiernych, i odnow oblicze naszej ziemi. Obdarz Polaków mądrością i zgołą.
- Przyjdź, Duchu Święty, napełnij serca swoich wiernych, i daj nam pomnażać dziedzictwo ducha Jana Pawła II. Chcemy mówić wraz z nim: Totus Tuus.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojciec nasz”, śpiewają pieśń, np. *Panie, światło miłości Twej świeci* albo *Jezu, ufam Tobie*.

PROWADZĄCY: Odmawia modlitwę o beatyfikację sługi Bożego Jana Pawła II.

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że daleś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwała krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za Jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją że Twój sługa Papież Jan Paweł II zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew: *Abba, Ojciec*.

s. Agnieszka Koteja, albertynka

Niniejsze pomoce redagowane są w Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”. Adres redakcji:
www.totustuus.janpawel2.pl Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl